

Miljø- og
Fødevareministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. januar 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 26 til L 80, forslag til lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven), stillet den 19. december 2019 af Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 26 til L 80

”Vil ministeren oplyse om, det er udtryk for et problem, at umælende, levende og sansende væsener ikke har en talsmand, der kan tale deres sag, jf. § 52 i forslag til lov om dyrevelfærdslov, og vil ministeren tage initiativ til at sikre, at dyrevelfærdsorganisationer bliver klageberettigede på dyrenes vegne, eftersom dyr er umælende, levende og sansende væsener, der ikke er i stand til at tale deres egen sag, jf. § 52 i forslag til lov om dyrevelfærd?”

Svar

Jeg finder ikke, at der er behov for en ændring af regler og principper i forhold til klageadgang på dyrevelfærdsområdet.

Det er korrekt, at den forurettede (dyret) ikke selv kan klage i dyreværnsager, men dette afviger dog ikke afgørende fra det generelle princip i straffesager, som betyder, at spørgsmålet om straf er et anliggende mellem staten på den ene side og den tiltalte på den anden side. Heller ikke i sager, hvor den forurettede er en person, får den forurettede partsstatus.

Med hensyn til spørgsmålet om en talsmand for dyr, så ser jeg det ikke som en mangel i det eksisterende klagesystem.

./.

Jeg kan endvidere henvise min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 27 til L 80.

Mogens Jensen

/

Hanne Larsen